

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austriacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Holandya. — Włochy. — Niemce. — Księstwa Naddunajskie. — Azja. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Sprawy krajowe.

(Zaraza bydła ustaje.)

Lwów, 3. lutego. Według raportów za drugą połowę stycznia r. b. nie było już żadnej nowej zarazy na bydło w całym terytorium administracyjnym tego kraju koronnego, a nadto uśmierzyła się ta zaraza nawet i w tych miejscach, w których potąd grasowała. I tak ustąpiła już w 5ciu miejscach obwodu Czortkowskiego, a do tej chwili zapewne i w całym obwodzie Przemyskim.

Z ostatniego raportu głównego za miesiąc styczeń okazuje się też, że zaraza na bydło grasowała już tylko w czterech miejscach, a mianowicie w jednym miejscu obwodu Czortkowskiego, w jednym Tarnopolskiego, a w dwóch miejscach obwodu Przemyskiego. W trzech z tych czterech miejsc nie ma już bydła chorego, i tylko jeszcze w jednym, a mianowicie w Dobromiryskach obwodu Tarnopolskiego wykazano jeszcze 5 sztuk bydła zarazą dotkniętego.

Co do dotychczasowej rozciągłości zarazy, tedy okazuje się z zestawień liczbowych, że w ciągu zarazy panującej zapadło na nią w 20 miejscach z ogólnej liczby bydła 7790 sztuk w 166 oborach 810 sztuk, z których 128 wyzdrowiało a 626 odeszło — nie licząc w to bydła dorzniętego z obawy, by także na zarazę nie padło, a oprócz tego dobito 51 sztuk już zarazonego bydła. W miejscu wspomnionem znajduje się jeszcze 5 sztuk bydła niewyleczonego.

Wiedeń, 27. stycznia. Wychodzący tu dziennik *Donau* — pisze *Litogr. koresp. austr.* — zrobił niedawno uwagę, że subskrybenci na pożyczkę państwa, jeżeli wypadnie im zwrócić ewentualną przewyżkę prowizyi, będą może zmuszeni zaopatrzyć się na ten cel w brzęcząca monetę srebrną.

My zaś możemy odpowiedzieć na to tem zapewnieniem, że wypadkowi temu zaradzono już dostatecznie w instrukcyi wydanej dla kas pożyczkowych. Powiedziano bowiem w §. 105:

„W razie, gdy partya nie jest w stanie zwrócić przewyżkę prowizyi, należy wydać jej obligacyę nie z bieżącym właśnie, lecz z następującym najbliższym terminem prowizyi, a natomiast zanotować na jej korzyść na asygnacyi pożyczki tę kwotę procentową, która jako wyrównawcza prowizya należy się partyi od dnia prawnego oprocentowania aż do terminu oprocentowania obligacyi.

„Gdyby naprzykład wpłacono pod dniem 10. marca 1855 kwotę 1900 złr., za co należy 2000 złr. w obligacyach na dług państwa, natenczas, jeżeli partya nie jest w stanie zwrócić przewyżkę prowizyi, należy jej wydać obligacye oprocentowane od dnia 1. kwietnia 1855, których pierwszy kupon zapada dopiero z dniem 1. października 1855, a natomiast zanotować na korzyść partyi na asygnacyi pożyczki 5 procentową prowizyę za czas od 10. marca do 1. kwietnia 1855 to jest za 21 dni od sumy obligacyjnej 2000 złr. w kwocie 5 złr. 50 kr.

„Przy wpłatkach zaś niżej 100 złr. należy w takim razie notować na korzyść partyi 5 procentową prowizyę tylko od 1go dnia miesiąca następującego po wpłaceniu aż do dnia oprocentowania wydanej obligacyi.

„Takie resztki procentowe mają być spłacone lub też wyrównane przy sposobności najbliższego zwracania przewyżki prowizyi ze strony subskrybenta.“

Paragraf ten da się w całym znaczeniu zastosować do wypadku wspomnianego w dzienniku *Donau*, o ile przewyżki prowizyi podług §. 101 tej samej instrukcyi w monecie srebrnej spłacane być mają.

Nakoniec musimy przy tej sposobności zwrócić jeszcze uwagę na to, że podług §. 103 wspomnianej instrukcyi można od 1. lipca 1855 przyjmować od partyi przy spłaceniu przewyżki prowizyi także zapadłe kupony obligacyi na dług państwa w taki sposób, ażeby

spłacona niemi część przewyżki prowizyi żadnej resztki niepozostawiała.

Gdyby n. p. wypadło spłacić przewyżkę prowizyi w kwocie 26 złr. natenczas można przyjąć jeden kupon tej pożyczki na 25 złr. i 2 kupony po 30 kr. lub jeden na 1 złr.

Z tego wszystkie pokazują się więc, że subskrybenci na pożyczkę państwa niepotrzebują wcale się obawiać, by dla spłacenia wspomnianych przewyżek prowizyi byli zmuszeni kupować monetę srebrną po niezmiernie wysokich dziś cenach. (L. k. a.)

(Rozporządzenie dotyczące się pobierania dyet.)

— Ministerjum spraw wewnętrznych rozporządziło w porozumieniu z ministerjum finansów dekretem z dnia 9. stycznia r. b., że znawcom zawezwanym w sprawach politycznych, jeżeli należą do kategorii urzędników publicznych, lub stosownie do stanowiska swego mają prawny tytuł do dyet przepisanych normą dla pomienionych urzędników — należą się odpowiednie dyety za ich czynność urzędową, jak niemniej i taxy za takie czynności, za które według przepisów taxy przypadają. Innym zaś znawcom mają odnoszące się urzęda wyznaczyć za te czynności wynagrodzenie stosownie do istniejących w tej mierze postanowień dla władz sądowych, tudzież z uwzględnieniem stosunków miejscowych, podjętej fadygi, artystycznego lub umiejętnego wykształcenia znawców, a zresztą według ich stanu i godności. (L. k. a.)

Ameryka.

(Doniesienia o p. Soule ambasadorze w Hiszpanii.)

Nowy-York, 10. stycznia. Dziennik *New-York Herald* z 9. zawiera następujące dość dziwne obwieszczenie: „Upoważniono nas do podania tej wiadomości, że mr. Soule rzekł się posady swej w Hiszpanii, że wkrótce wróci do Ameryki i wystąpi przeciw rządowi, tudzież że zamierza wszystkie fakta wyświecić publicznie. Wyjdzie więc na jaw i sprawa względem wyspy Kuby, a rząd będzie zagnany do stanowczego oświadczenia się w tym względzie. Mr. Marey pewny jest swego, i postanowił opierać się przeciw wcieleniu Kuby.“ (Zeit.)

Hiszpania.

(Rozprawy w Kortejach. — Obrady nad konstytucyą.)

Madryt, 23. stycznia. Na wczorajszym posiedzeniu Korteżów rozpoczęto obrady nad podstawą konstytucyi. Wniosek deputowanego *Corradis*, że dopóki trwają obrady, dyskusya nie może być zamkniętą pokąd jeszcze jeden mowca chce głos zabrać, wywołała wielką wrzawę, ale ją przyjęto. Następny wniosek deputowanego *Camachos*, ażeby się nie odbywała powszechna dyskusya, lecz żeby przystąpiono natychmiast do rozbioru podstawy samej, przyjęto z początku nieznaczną większością; ale wypadek ten wywołał takie wzburzenie, że uchwalono powtórnie głosowanie, którego skutkiem było odrzucenie wniosku znaczną większością. Prezydent oświadczył potem, że powszechna dyskusya jest otwarta, a p. *Gil Sans* miał bardzo długą mowę przeciw projektowi konstytucyi, a mianowicie przeciw zaprowadzeniu dwóch izb, iż przez to nadałoby się władzy wykonawczej za nadto wielką przewagę. Następny mowca *Garcia Ruiz* ganił projekt, że zawiera tylko polityczne postanowienia, a nie zapowiada żadnej instytucyi socyalnej. By zaradzić tej niedostateczności wniosie dwa projekta, a mianowicie jeden względem prawa do roboty, a drugi względem bezpłatnych i obowiązkowych nauk elementarnych. Członek komisji de los Herras zrobił uwagę, że zadaniem komisji było ułożyć podstawy politycznej, a nie socyalnej konstytucyi. Ledwie następujący mowca p. *Arriaga* zaczął mówić przeciw projektowi zamknięto posiedzenie izby na wniosek prezidenta. (W. Z.)

(Niepokoje wzrastają w stolicy.)

Madryt, 25. stycznia. Podług doniesienia w dzienniku *Pa-trie* przyaresztowano w Madrycie 23. b. m. kilka osób i skonfiskowano równocześnie znaczny transport broni i amunicyi u bramy Atocha. Także w pewnym szynku zabrano nieco broni, a szynkarz został uwięziony. Dnia 23. stycznia wieczór przetrząsano powtórnie dom O'Shea i obstawiono go strażą. — We wsi Val-Tierra pod Tudelą wybuchły niepokoje i chłopstwo rozdzieliło między siebie dobra gminne. Cywilny gubernator z Pampeluni przybył jeszcze dość wcześniej z oddziałem kawalerji, by zapobiedz zrabowaniu jednego z najznacniejszych domów w tym miejscu. (W. Z.)

Anglia.

(Rozprawy na posiedzeniu parlamentu w 25. stycznia.)

Londyn, 26. stycznia. Na wczorajszym posiedzeniu izby wyższej zapowiedział *Lord Lyndhurst* na następujący dzień rezolucyą, w której oświadcza, że ekspedycje do Krymu przedsięwziętą rząd z niedostatecznymi środkami i wielką nierozważą, która pociągnęła za sobą nieszczyśne skutki. *Lord Ellenborough* oznajmia, że w takim razie odroczy swój wniosek zapowiedziany na poniedziałek. *Książę Newcastle*: Mylordowie! Już oznajmiono drugiej izbie, że zacny Lord, przewodząca tam partii rządowej przedłożył Jej król. Mości swoją dymisyę z prezydentury tajnej rady, i że Jej król. Mość przyjęła ją najlaskawiej. Śród takich stosunków postanowiła izba druga na wniosek rządu odroczyć się do dnia jutrzejszego. Mój zacny przyjaciel, pierwszy Lord skarbu, udał się dla tej jego dymisyi do Windsoru, a ja sądzę, że szanowni Lordowie będą równie jak ja tego zdania, że wypada nam podług dawnego zwyczaju pójść za przykładem izby drugiej i odroczyć się także do jutra. Spodziewam się, że ci szanowni Lordowie, którzy zapowiedzieli swoje wnioski, odłożą je na później, i proponuję, ażeby izba się odroczyła. *Earl Fitzwilliam*: Radbym przypomnąc Waszym Wysokościom, że nas uwiadomiono o dymisyi jednego z głównych członków gabinetu, jednego z tych, którzy stoją najwyżej w parlamencie i w opinii publicznej. Ja sądzę, że toby się sprzeciwiało zwyczajowi, a może nawet zasadam konstytucyjnym, gdybyśmy chcieli powziąć jaką uchwałę niedowiedziawszy się pierwej o powodach tego wystąpienia. *Książę Newcastle*: Zacny Lord daruje, że mu przerwę. Szanowny członek gabinetu, o którym jest mowa, niełożył jeszcze żadnej deklaracyi w izbie drugiej; ale mam powód przypuszczać, że jutro wyjaśni przyczyny swej dymisyi. Byłoby więc nie na miejscu, gdyby zacny Lord chciał robić dalsze uwagi, i spodziewam się, że każdy z panów pojmie niestosowność takiej debaty w terażniejszej chwili. *Earl Fitzwilliam*: Zrzekam się naturalnie głosu, zawsze jednak dziwi mię to bardzo, że izba dowiaduje się o tak ważnem zdarzeniu nicotrzymawszy przytem żadnego wyjaśnienia. Jestto postępowanie wprost przeciwne zasadam konstytucyi. *Margrabia Lansdowne*: Zaklinam zacnego Lorda, by odłożył na później wszelkie komentarze. Szanowny członek gabinetu, który zażądał swej dymisyi, może lepiej niż kto inny wyjaśnić powody swego wystąpienia, a będzie mógł uczynić to dopiero jutro. Po tem oświadczeniu odroczyła się izba.

W izbie niższej odkłada *Roebuck* swój wniosek względem wytoczenia śledztwa co do stanu armii pod Sebastopolem na dzień następny. *Sir G. Grey* oznajmia, że parlament kanadyjski wolał 20,000 funtów szterlingów dla rodzin poległych w oryencie żołnierzy. *Kancelarz skarbu* proponuje, by odłożyć na jutro drugie odczytanie bilu względem kas oszczędności. Wniosek ten przyjęto. *G. Hayter* (sekretarz skarbu): Prezydent tajnej rady, ów zacny Lord, który reprezentuje City, prosił mię, bym oznajmił izbie, że uważał za obowiązek z swej strony złożyć swoją dymisyę z posady ministra w ręce Jej król. Mości, i że Jej Mość królowa raczyła przyjąć tę dymisyę. Szanowny Lord nieomieszka jak najprędzej wyjaśnić izbie powody swego postanowienia. *Lord Palmerston*: Po oświadczeniu mego szanownego przyjaciela niebędzie izba zarzucać rządowi, że nadużywa jej życzliwości prosząc ją, by się odroczyła do jutra. Ważne powody skłaniają mię do tego wniosku, i spodziewam się, że szanowni członkowie, którzy mają wnioski na porządku dziennym, odłożą je na później. *Drummond*: Muszę przypomnąc zacnemu lordowi, że wnioski z dzisiejszego wieczora pozostają w tym samym porządku na jutro, i pod tym tylko warunkiem mogą zezwolić na ten wniosek, by nie zmieniano kolei rozmaitych mocyi. *Sir J. Pakington*: Dla niniejszego oświadczenia nieprzedłożę dziś mego wniosku w sprawie nauk publicznych, lecz dopiero od dziś za tydzień. Ale na porządku dziennym jest tak wiele mocyi, że może niebędę mógł tego dnia przedłożyć mego wniosku; jednak spodziewam się, że rząd ze względu na gotowość, z jaką dziś dogadzam jego życzeniu, nastęrczy mi sposobność, bym mógł w którymkolwiek z tych ośmiu dni wystąpić z moją mocyą. *Lord Palmerston*: Rząd ma zamiar zatrzymać na jutro kolej rozmaitych wniosków. *Roebuck*: Spodziewam się, że rząd niebędzie miał nic przeciw temu, by wniosek mój wzięto jutro pod obradę. *Lord Palmerston*: Rząd niema wcale nic przeciw temu. Na tem skończyło się posiedzenie. (W. Z.)

Francya.

(Poczta paryska. — Mianowania. — Podatek od papierów spodziewają się uchylić. — Dotacya armii. — Stan zdrowia księcia Napoleona.)

Paryż, 26. stycznia. P. Raoul de Grammont'a mianowano koniuszym cesarskim, a p. Alfonza Rothschilda, syna barona Jakóba, powołano na opróżnioną posadę jednego z regentów banku francuskiego.

Cesarz miał się stanowczo oświadczyć przeciw wszelkiemu podwyższeniu podatku od papieru.

W miejsce jenerała *Pelissier*'a mianowano jenerała brygady *Montauban*'a komendantem dywizyi Oran, a w miejsce jenerała *Camou*, który dowodzić będzie 3cią dywizyą w Krymie, jenerała brygady *Yussuf*'a komendantem dywizyi algierskiej.

Rząd przedłożył dziś ciału prawodawczemu obszerny projekt do prawa względem dotacyi armii, to jest, względem powtórnego wstąpienia do służby wojskowej, względem stawienia zastępców i względem pensyi dla wojskowych. *Moniteur de l'Armée* robi uwagę, że na mocy tego ze strony rady państwa niedawno przyjętego pro-

jektu przedsięwzięto na ostatnich obradach ważne zmiany na korzyść armii i familii wojskowych. Dla ważności przedmiotu postanowiło ciału prawodawcze poruczyć rozpoznanie projektu komisji złożonej z 14 członków, która jednak mianowana będzie dopiero 5. lutego, zwłaszcza że projekt pomieniony ma być wprzód drukowany i rozdany.

Dzisiejsza depesza telegraficzna z Marsylii donosi:

„Książę *Napoleon* przybył na pokładzie okrętu „*Roland*“, który od czasu odpłynięcia z Konstantynopola zawijał czterokrotnie do brzegu. Książę jest cierpiący i nie wychodził z okrętu. Jutro odjeżdża do Paryża.“ (Wien. Ztg.)

Belgia.

(Zasilki na nowy teatr. — P. Usedom wrócił z Anglii.)

Bruksela, 27. stycznia. Tutejsza rada gminy oddała administracyi 100.000 franków do dyspozycyi, ażeby dyrekcya spalonego wielkiego teatru mogła niezwłocznie dawać przedstawienia w teatrze parku lub gdzieindziej. Uchwalono oraz wybudować teatr na nowo, co ma nastąpić po dzień 1. września.

P. Usedom wylądował dzisiaj w Calais i wyjechał niezwłocznie do Brukseli. (W. Z.)

Holandya.

(Dążności liberalniejsze Holandyi.)

Polityka kolonialna Holandyi, która od lat kilku przybrała dążności liberalniejsze od dawniejszych, i objawiła to otworzeniem kilku portów wolnych, wydaniem ustaw nawigacyjnych roku 1850 zrzeczeniem się handlu wyłącznego z wyspami moluckimi, postąpiła teraz dalej w tym duchu. I tak zawarto z zjednoczonymi Stanami umowę tej treści, że w koloniach holenderskich mogą przebywać amerykańscy ajenci konzularni. Nieznane są jeszcze bliższe warunki tej umowy i przepisy dla tych agentów, jak niemniej i styczności jej z wiadomą sprawą *Gibsona*. (Abb. W. Z.)

Włochy.

(Zachęcenia do marynarki. — Karnawał ogłoszony. — Publiczne rabunki.)

Rzym, 15. stycznia. Duchowny nasz minister handlu *Mon-signor Milesi* uznał, że ożywienie zamorskiego handlu przyczyni się znacznie do pomyślności poddanych papieskich zwłaszcza przy małej komunikacyi wewnętrznej dla braku industrii i fabryk. Rząd zamysła w nowym roku poświęcić tej sprawie szczególniejszą uwagę. Przedwczoraj wydał *Msgr. Milesi* do wszystkich poddanych papieskich odezwę, w której przyrzekając odznaczenie i nagrodę, zachęca do budowania okrętów. Prawo do nagrody będą mieć wszyscy właściciele nowo zbudowanych statków najmniej o trzech set beczkach ciężaru w tym przypadku, jeżeli będą wywozić krajowe produkta za granicę, a ztamtąd z obcemi towarami powracać. Żegluga w dalekie kraje, mianowicie do Ameryki, morza lodowatego, czarnego i t. d., będzie szczególniejszego doznawać względu. Jednak każdy kapitan musi na przyszłość podczas podróży prowadzić dokładny dziennik meteorologiczny, i za powrotem przedłożyć go ministrowi handlu do dyspozycyi. — Tej zimy będziemy mieć karnawał, ale i teraz nie ów rozpustny i pełen przepychu z dawnego czasu. Zacznie się dnia 10. przyszłego miesiąca. Dzisiejszym okólnikiem ministra spraw wewnętrznych pozwolono w tym zamiarze przywdziewać na siebie ubiór maskowy podczas zapust w całym kraju, lecz zakazano przytem ściśle brać larwy lub oszpecać twarz farbami i przyprowadzaniem brody nie tylko publicznie, ale i po domach prywatnych. Upoważniono delegatów dysponować każdym środkiem, jaki uznają za potrzebny dla utrzymania porządku i spokoju w przeciagu tego czasu. — Od niejakiego czasu wydarzają się znowu często zabójstwa po prowincyach. Ogłoszony przez *Sagra Consulta* wyrok oznajmia, że P. Muzi z *Trevinano*, który w Toskanii zrabował i zabił niejakiego *L. Pagnotta*, został dzisiaj w *Acquapendente* gilotyną stracony.

(Oświadczenie Ojca Św. przeciw Piemontowi. — W Toskanii rekrutacya rozpisaną. — Potoczne.)

Rzym, 30. stycznia. Na ostatniem konsystoryum oświadczył Jego Świąt. Papież: Wszelkie rady, upomnienia i noty do ministerium królestwa Piemontu, a nawet listy do króla nic nie skutkowały. Rząd piemonteki narusza prawa kościelne mimo konkordatu i konwencyi i zamierza nawet przywłaszczyć sobie dobra kościelne, znieść klasztory i rościć prawa przysługujące kościołowi. Ojciec Św. odrzuca i potępia wszystkie podobne uchwały i przypomina kary przepisane w tej mierze ze strony koncyliów.

Corfu, 28. stycznia. Pałk 71. i reszta 34. odpłynęły do Krymu.

Florencya, 30. stycznia. Uchwalone rekrutacyę 2000 ludzi z klasy wieku roku 1836. Jej Mość królowa Neapolu powiła d. 21. b. m. księżniczką. (Litogr. korresp. austr.)

Niemce.

(Sprawa mobilizacyi wojska.)

Berlin, 31. stycznia. Do koresp. pruskiej donoszą z Frankfurtu n. M. z d. 30. stycznia, że na odbytem tego dnia posiedzeniu wydziału uchwalono zaproponować na zgromadzeniu związkowem, ażeby główne kontyngensy w ten sposób do boju przygotowane, izby w 14 dni po dalszem odnośnem postanowieniu mogły się udać w pochód. Miano wezwać komisję wojskową, ażeby ze względu na ten wniosek przedłożyła ile możności jak najprędzej sprawozdanie swoje, co gdy nastąpi będzie sprawa ta temsamem przedłożona zgromadzeniu związkowemu. (W. Z.)

(Luxemburg pozwala zakładać domy gry azardowej. — Sprawa p. Haber z reklamacją do Portugalii na sejmie związkowym.)

Luxemburg, 22. stycznia. Centralny wydział izby stanów przyjął za zasadę sprawozdanie komisji prawodawczej, dotyczące się propozycji deputowanego Simonis względem założenia banku gry w Mondorf, o tyle, że uznał prawomocnym dekret z 1806, na mocy którego przysłuza rządowi prawo dawać pozwolenie do zakładania banków gry w miejscach kąpielowych. Wydział uznał przeto mieszanie się izby za niepotrzebne i zaproponował dzienny porządek, który przyjęto 18 głosami przeciw 16; 20 członków było nieobecnych.

Frankfurt, 26. stycznia. Po namienionych już w wiedeńskim dodatku *Abendblatt* deklaracjach c. k. austriackiego i k. pruskiego posła o kwestyi mobilizacji wojska, oznajmiły na wczorajszym posiedzeniu związkowego zgromadzenia Austria i Prusy, że na prośbę ich posłów z polecenia niemieckiego związku o oświadczenie się rządu portugalskiego względem wytoczonej przez pana Marycego Haber reklamacji pieniężnej sumy, niemal 190.000 r., skonfiskowanej przez portugalskie władze w Lisbonie, oświadczył gabinet portugalski, że nakazano konfiskatę tej sumy, ponieważ miano wielkie powody do przypuszczenia, że ona stanowi część pożyczki Infanta Dom Miguela; zresztą jeżeli p. Haber może udowodnić, że ta suma była jego własnością prywatną, tedy nie będzie wzbronione jej zwrócenie; ale w tym zamiarze musi się udać drogą prawną, która mu zupełnie jest pozwolona.

Księstwa Naddunajskie.

(Rozkaz przyjmowania ewancygierów.)

Bukareszt, 2. (14.) stycznia. Ministerium finansów będąc zawiadomione, iż niektórzy spekulanci pieniężni, pomimo publikacji dnia 17. grudnia 1853, że austriackie nowe ewancygiery mają rzeczywistą i materialną wartość dawnych ewancygierów, jednak nie chcą ich przyjmować po prawdziwej wartości 2 piastrów 10 para. Ponieważ zamiarem rządu jest, ażeby ta moneta krążyła w pełnej swej wartości po 2 piastry 10 para, przeto podaje się znowu do wiadomości publicznej, że te monety muszą być przyjmowane po rzeczywistej swej wartości, podobnie jak dawne ewancygiery, gdyż w przeciwnym razie każdy, przekonany o oszukaństwie w tej mierze, będzie dotknięty surowością ustaw i dla przestrogi innych ukarany.

Azja.

(Doniesienia z środkowej Azji. — Wyprawy Rosyan. — Negocjacje angielskie.)

Tryest, 24. stycznia. Korespondent dziennika *Delhi Gazette* przybył nareszcie do Bochary i donosi pod dniem 28. października, co następuje: Wyprawiona na Kohan zbrojna siła rosyjska odniosła w dwóch potyczkach zwycięstwo, jednakże dopiero na wiosnę zamysła podstąpić ku stolicy. Imam Muszid jest już od ośmiu miesięcy w ręku Rosyan, a król Bochary zostaje pod ich wpływem. Za poradą generała rosyjskiego posłał dwóch agentów w negocjacje z Persami do Merw i Muszidu, i zamysła wyprawić także pełnomocników do Petersburga i Teheranu. Zresztą położenie Chana Chiwy z jednej strony między Rosyanami, a z drugiej strony między Persami w Merw, jest bardzo przykre; jednak słychać, że angielski poseł w Teheranie wyprawił temi dniami do niego posłańca, a który jeszcze dotychczas bawi w Chiwie i stara się uspokoić Chana względem Rosyan i Persów. — Położenie Kantonu, chociaż ma liczyć załogi około 50.000 ludzi, znowu poniekąd zagrożone zbliżeniem się buntowników.

Z teatru wojny.

(Raport lorda Raglan z 13. stycznia.)

Najnowsza depeszą Lorda Raglana jest następującej treści: „Pod Sebastopolem, 13. stycznia. Mości Książę! Powietrze ciągle bardzo ostre; dziś mamy dość gwałtowny wiatr ze śniegiem. — Chociaż nieotrzymałem jeszcze raportu urzędowego od komendanta 4tej dywizji, przyniósł mi przecież oficer z jeneralnego sztabu kwatermistrzowskiego, który z brzaskiem dnia zwiedzał posterunki okopowe, wiadomość o wycieczce, jaką zrobili Rosyanie w ciągu zeszłej nocy przeciw naszej prawej i lewej linii oblężniczej. Nieprzyjaciel podstąpił pod zastaną silnej kanonady wzdłuż gościńca Woroncowa i wąwozu ku naszej ostatecznej lewej stronie i rzucił się na nasze przekopy, które dopiero wtedy napowrót odebrano, gdy przybyły w pomoc rezerwy z drugiej paraleli. Pikiety, który się znajdował w przekopach po prawej stronie i składał się z 1 sierżanta i 13 szeregowców, zginął bez śladu, a oprócz tego poranił nam nieprzyjaciel 1 oficera i 36 szeregowców. Ponieważ poczta wkrótce już odchodzi, nie jestem w stanie podać Waszej Excelencyi bliższych szczegółów o tej potyczce.

Załączam krótki opis wypadków między 8. i 11. b. m. W przeciągu tego czasu wysadzono na ląd znaczne zapasy ciepłych sukien wszelkiego rodzaju i porozielano je między wojsko, i mogę zapewnić Waszą Excelencyę, że każdy żołnierz w armii otrzymał oprócz zwyczajnego płaszcza drugi koc, spodnie, szkarpetki flanelowe i surdut zimowy. Sprowadzanie drzewa na opał połączone jest zawsze jeszcze z wielkimi trudnościami. Dokłada się wszelkich starań, by przyspieszyć wylądowanie i ustawienie barak; ich znaczny ciężar (każda bowiem waży 2 $\frac{1}{2}$ beczek) utrudnia wielce przy naszych ograniczonych środkach transportowych sprowadzanie ich do obozu. Każda baraka potrzebuje 3 przyrządzonych do tego umyślnie wozów

pociagowych o 8 do 10 koniach i 180 ludziach. W obozie panują ciągle liczne słabości Mam zaszczyt itd.

Raglan.

(W. Z.)

(Życie obozowe pod Sebastopolem.)

Dziennik „*Pays*“ umieszcza następujące wyjątki z listu pewnego oficera francuzkiego z-pod Sebastopola:

„Brygada, do której należę, stoi na lewym skrzydle linii naszej, i o kilka kroków od namiotu mego odsłania mi się widok warowni sebastopolskich. Zajęliśmy stanowisko na stromym stoku wzgórza, które nas przed nieprzyjacielem zastania. Służba nasza jest tego rodzaju: albo odbywamy straż w przekopach, lub nad przekopami pracujemy. Kolej straży przypada na nas co trzeci dzień. W takim razie zbiera się batalion o godzinie 7mej zrana, i dopiero po dwugodzinnym marszu przybywa do przekopów. Tam musi przez 24 godzin wytrwać bez najmniejszej zastony od pocisków nieprzyjacielskich, i dla rozrywki może się przypatrywać do woli elewacyjnemu polotowi bomb, lub przysłuchiwać piekielnemu łomotowi kartaczów i kul działowych, albo też syczącemu pogwizdowi kulek ołowianych.

Pierwszego dnia straży zastanieli się żołnierze nasi przed każdą kulą; teraz oswoili się już z niemi, i mogę za to ręczyć, że trzy czwarte części żołnierzy naszych spogląda z nieustraszoną odwagą na każdy pocisk. Z naszej strony padają rzadkie strzały, a na gwałtowny ogień Rosyan odpowiadamy tylko kiedyniekiedy.

Czasem ukazuje się na szanecach nieprzyjacielskich biała chorągiew, a trąby oznajmują parlamentarza. Huk dział i wszelkie strzelanie ustaje wtenczas, i każdy wygląda efekawie z po-za szaneców i wałów. Rosyanie pokazują nam swoje flaszki z wódką i kieliszki, a my nawzajem pozdrawiamy ich naszymi manierkami blaszanymi, i pijamy na zdrowie. Parlamentarz zbliża się o 100 kroków do linii naszych. Najbliższy oficer francuzki wychodzi naprzeciw i odbiera depesze. Niedawno byłem świadkiem naczynym podobnego wypadku. Parlamentarz zdjął rękawiczkę z ręki prawej i podał dłoń uprzejmie zbliżającemu się oficerowi od szaserów. Widzicie więc, że między Rosyanami a dzikiem kozactwem jest przecież różnica. Za powrotem parlamentarza ściągają znow chorągiew białą, a gwar wojenny zaczyna się nanowo.

Nocną porą stawiamy po-za przekopami partyzantów. Dobierają ich po większej części z pomiędzy wołtyzerów, a że mam zaszczyt należeć do tego oddziału wyborowego, przeto przypada mi często wytrwać przez długich 12 godzin od zachodu aż do wschodu słońca w jakim rowie lub jamie, gdzie żołnierz dość się naziębi i bezsennością unuży, a zresztą kula nieprzyjacielska może go łatwo i tam wynaleźć.

Prace w przekopach są prawie tak uciążliwe jak i straż sama, tylko że nie trwają dłużej nad 12 godzin. Wróciwszy zaś do obozu musimy zamiast wypoczynku iść czasem o kilka mil (francuzkich) za wiązaną drzewa.

Mimo tych trudów mam się jednak dobrze. Darów Cesarza używamy z wdzięcznością i mamy ztąd ulgę pożądaną. Zapasy nasze wina burgońskiego, cukru, kawy, sardinów i cygarów są znaczne, a kilo kartofli możemy dostać za cenę 4ch franków.

(Poczta Konstantynopolska. — Wiadomości potoczne.)

Paropływ pocztowy z Lewanty przywiózł do Tryestu wiadomości z Konstantynopola z 22. stycznia. Stojąca tam dywizya egipska otrzymała rozkaz być w pogotowiu do pochodu. Halil Basza wyzdrowiał już zupełnie. Szkoła politechniczna ma być przeniesiona do Smyrny. Roboty przygotowawcze do pociągnięcia telegrafu elektrycznego do Belgradu odbywają się bez przerwy. Układy z Grecją zdają się już być ukończone, odkąd odwołano agenta Partii Rustem Beja. Wiadomości z Krymu sięgają tylko do 19. stycznia. Wycieczki załogi sebastopolskiej bywają częstsze niż dawniej, gdy tymczasem sprzymierzonych przykuwają mrozy do obozu i wstrzymują od powszechnego ataku. Wiadomość o założeniu podmorskiego telegrafu od przylądka Chersonezu do Warny nie potwierdza się jeszcze. Szesnasty pułk piechoty francuzkiej stoi teraz w koszarach w Daudpasha. W stolicy tureckiej rozeszła się pogłoska o utworzeniu rezerwowej armii francuzkiej w sile 20.000 ludzi. O mianowaniu Kiamil Baszy nadzwyczajnym pełnomocnikiem Partii niewiedziano nic w Konstantynopolu. Policja turecka uwięziła niedawno kilku wychodźców włoskich.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Londyn, piątek popołudniu. Królowa poleciła dzisiaj margrabi Lansdowne utworzyć gabinet. Lansdowne odwiedził pp. Gladstone, Sidney, Herberta, Russla i Palmerstona.

— Piątek wieczór. Królowa bawi w Londynie. Po zniesieniu się margrabi Lansdowne z pp. Gladstonem, Herbertem, Russlem i Palmerstonem powołano Clarendona do Królowej, jak słychać, dla utworzenia gabinetu.

Berlin, 2. lutego. „*Korespondencya pruska*“ zbija doniesienie Gazety Kolońskiej z dnia 31go stycznia następującymi słowy: Książę Józef Mecklenburg nie przywiózł ani ustnych ani pisemnych komunikacji Cesarza Rosyi do Króla Prus. — Następnie donosi z Warny z d. 27. z. m., że Omer Basza zaspokojony najnowszymi doniesieniami z Konstantynopola cofnął swą dymisyę i gotów być nadal naczelnym wodzem. Ismail Basza będzie zostawać pod jego komendą.

